17

ന്യായത്തിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രം

ശ്രീ ജോസൻ കടവി

ജീവിതത്തിൽ എന്നെ കൈപിടിച്ച് സമുദായത്തിന്റെ ആഴത്തിലേയ്ക്ക് ഊളിയിട്ടിറങ്ങി അവിടെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പവിഴപുറ്റുകൾ കാണിച്ചു തന്ന്, കൈ നിറയെ വാരിയെടുക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച ഒരു മനുഷ്യനായിട്ടാണ്, ഒരു പ്രിയ ശിഷ്യൻ ഡൺസ്റ്റനച്ചനെക്കുറിച്ച് എന്നോട് പറഞ്ഞത്.

'അഹം' എന്ന ഭാവത്തിന്റെ കണിക പോലും കാണാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമ. എത്ര ജന്മങ്ങൾ ജീവിച്ചാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അവസ്ഥയിലേക്ക് എത്തിപ്പെടുവാൻ മനുഷ്യർക്ക്, വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ 'ശിശുത്വം' എന്ന ജീവിതശൈലിയുടെ അഗാധമായ ആഴങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഒരിക്കലും ഒരാൾക്കും വളരെ വേഗത്തിൽ എത്തിപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ലായെന്ന് ജീവിതം പഠിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ പ്രവൃത്തികളും ഇതിന് തെളിവായിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഈ സഹോദരനോട് പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: "പ്രാർത്ഥനയെന്ന് പറയുന്നത് വളരെ എളുപ്പമുള്ള ഒന്നല്ല." ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ ഓരേയൊരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ ദൈവത്തിനോട് ഹൃദയമുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അത് ചെറുപ്പത്തിൽ രാത്രിയിൽ നിലമിറങ്ങി ഒരു ഇടി വെട്ടിയപ്പോഴാണ്. ദൈവവുമായി പലപ്പോഴും അഗാധമായ ബന്ധം നടക്കുന്നില്ലായെന്ന് സ്വയം ഇകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് സംസാരിച്ചുവെന്നേ ഇതിനെ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. തന്റെ ശ്യൂന്യവൽക്കരണത്തിന്റെ ഒരു ഭാവമാണ് നാമിവിടെ കാണുന്നത്.

'ന്യായ'ത്തിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം

പച്ച മലയാള ഭാഷയാണിത്. ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ എല്ലാ സംസാരങ്ങളിലും, ആധ്യാത്മിക ചർച്ചകളിലും ഈ വാക്ക് പലപ്പോഴും മുഴച്ചു നിൽക്കാറുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ നാം ചിന്തിക്കുന്ന 'സത്യം', നീതി എന്നതിന് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു നാട്ടുഭാഷയാണിത്. സ്വന്തം ജീവിതവും, ചിന്തകളും ഈ ന്യായത്തോടെയായിരുന്നു.

Kadavi, Jose. "Nyayathinte Tattvashasthram" in Dheerghadarshi: Dunstonachan by W. J. Tharayil, pages 71-73, Coimbatore: Preshitha Communications, 2020.

ഈ ന്യായമാണ് അദ്ദേഹം ദൈവവിളി പരിശീലനത്തിനും, നേതൃത്വത്തിനും പ്രായോഗികതലത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നത്. ഈ ന്യായമാണ് സന്യാസജീവിതത്തിനാവശ്യമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നത്.

അട്ടപ്പാടിയിലേക്ക് ഒരു യാത്ര, കൂടെ രണ്ടു മൂന്ന് അച്ചൻക്കുട്ടികളുമുണ്ട്. പാലക്കാട് ചെന്നപ്പോൾ തന്നെ രാത്രി എട്ടു മണിയായി പിന്നെ അന്ന് അട്ടപ്പാടിയിലേയ്ക്ക് പോകാൻ സാധ്യമല്ല. ഒറ്റ വഴിയേയുള്ളൂ ബസ്സ്സ്റ്റാൻഡിൽ വിശ്രമിച്ച്, അതിവെളുപ്പിനേ അട്ടപ്പാടി ബസ്സിൽ കയറിപ്പോവുക. അന്ന് അച്ചനും അച്ചൻക്കുട്ടികളും പാലക്കാട് ബസ്സ്സ്റ്റാന്റിൽ കിടന്നുറങ്ങി. കയ്യിൽ ബസ്സ്കാശു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരു പേഴ്സ് (പൈസ വെയ്ക്കുന്ന ഉറ) കൈയ്യിലുള്ളത് സൂക്ഷിക്കാൻ സ്ഥലമില്ല. എന്നു തന്നെയുമല്ല കള്ളൻമാരുടെ ശല്യമുള്ള സ്ഥലമായിരുന്നതിനാൽ എവിടെ വച്ചാലും ഉറക്കം വരില്ല. ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ ആ പേഴ്സ് എല്ലാവരും കാണത്തക്ക വിധം തലഭാഗത്ത് പരസ്യമായി വെച്ച് സിമന്റ് ബഞ്ചിൽ കിടന്നുറങ്ങി. അതിന്റെ ന്യായം എന്തെന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും കള്ളന് അത് അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ എടുത്തു കൊള്ളട്ടെ. അത് സൂക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ തന്റെ ഉള്ള ഉറക്കവും നഷ്ടമാകും. ആയതിനാൽ പരസ്യമായി പുറത്തിരിക്കട്ടെ. ഒരു കള്ളനും ഈ പേഴ്സ് ആവശ്യം വന്നില്ല. അച്ചൻക്കുട്ടികൾക്ക് ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ ന്യായം വളരെയേറെ ബോധിച്ചു.

ഒരു പുത്തൻ ഉടുപ്പ് ധരിച്ചതായി രണ്ട് കൊല്ലത്തിനിടയിൽ അവർ കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു പുതിയ ജോടി ചെരുപ്പ് ധരിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു കപ്പ് ജലം കൊണ്ട് തല കഴുകി വൃത്തിയാക്കി, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഓടിയെത്തുന്ന കാഴ്ച്ച നവസന്യാസ കാലഘട്ടത്തിൽ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പാവങ്ങളോട് പക്ഷം ചേരണമെന്ന തന്റെ ആത്യന്തികമായ ജീവിത വീക്ഷണത്തോടുള്ള കാഴ്ച്ചപ്പാടുകളിൽ നിന്നാണ് ഇതൊക്കെ ഉയിർക്കൊണ്ടതെന്ന് തോന്നുന്നു. അച്ചന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തിയുടെ ആഘോഷത്തിൽ 'ഒരുല്ലാസദിനം' ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചത്, ഒരു 'ഷഷ്ഠി വാടി'യാണ്. അറുപത് വാഴ വെച്ച് ആ പ്രസ്ഥാനം ചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞു. ഈ ഷഷ്ഠിവാടിയുടെ പ്രധാന ചുമതലക്കാരനായ വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയാണ് ഇന്ന് ഇത് പറയുന്നതും പ്രകൃതിയുടെയും, പ്രത്യേകിച്ച് സസ്യലതാദികളോടും അദ്ദേഹം വളരെ ഇണങ്ങിച്ചേർന്ന് ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്റെ ഉത്തമ തെളിവാണ് ഈ 'ഷഷ്ഠി വാടി' പ്രസ്ഥാനം. ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽപ്പെട്ട ഈ വൈദീക

വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും വന്ന ചില വാക്കുകൾ നമുക്ക് ശ്രവിക്കാം: "വിശേഷണം അശേഷം പോലും ഇല്ലാത്തതായിരുന്നു അച്ചന്റെ സംഭാഷണം. അച്ചടിച്ചതോ, കനമുള്ള വാക്കുകൾക്കോ, മറ്റു ള്ളവരുടെ കണ്ണിൽ എന്തെങ്കിലും മേൻമ കാണിക്കണമെന്നോ ഒരി ക്കലും ശ്രമിച്ചതായി എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടില്ല. ഏതു വേദിയിലും അരികു ചേർന്ന് മാറിയിരിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ. പല പ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം വേദിയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേ ഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുമായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു അച്ചന്റെ സ്വത സിദ്ധമായ പ്രകൃതം."

പുസ്തക വായനയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ 'time pass'. ജീവിതത്തിൽ ന്യായം കഴിഞ്ഞാൽ എന്നും പറയുന്ന മറ്റൊരു വാക്കായിരുന്നു 'Principles'. അതിൽ നിന്നും മാറി ജീവിക്കുവാൻ അദ്ദേ ഹത്തിന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ വാക്ക് അതിന്റെ നാനാർത്ഥങ്ങൾ നവ സന്യസികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉരുക്കിച്ചേർത്ത് പിടിപ്പിച്ചിട്ടാണ് അവരെ അവിടെ നിന്നും പറഞ്ഞയച്ചത്. ജീവിതത്തിൽ നല്ല തത്വങ്ങൾ ഉണ്ടാ ക്കുകയും, അത് പരിശീലിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉപദേ ശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, ജീവിച്ചു കാണിച്ചിരുന്നു. ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ അടുത്ത് ആത്മീയ സംഭാഷണത്തിന് ചെന്നാൽ ആറും, എട്ടും മണിക്കൂർ സമയം പോകുന്നത് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നമ്മെ കൈ പിടിച്ച് ജീവിതത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടു പോയി, വിശകലനം ചെയ്ത് ഓരോ വൈദികവിദ്യാർത്ഥിക്കും ജീവിതത്തിന് ഒരർത്ഥമു ണ്ടാക്കി തന്നിരുന്നു.

ന്യായത്തിലും, തത്വങ്ങളിലും ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ സന്യാസജീവിതത്തിന് ഒരർത്ഥം കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലാ യെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സന്യാസ വൈദീകശ്രേഷ്ഠ നായിരുന്നു ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ.